

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Die Hoffnung

tradukita de Marie Hankel

In der Welt entstand ein neu Empfinden,
Durch die Welt erschallen laute Worte,
Und es soll, auf leicht beschwingten Winden,
Fliegen nun der Ruf von Ort zu Orte.

Und es ist kein Aufruf zum Gefechte,
Soll uns nicht zum blut'gen Schwerte reißen,
Nein, dem ewig kämpfenden Geschlechte
Will die heil'ge Eintracht es verheißen.

Unter stiller Hoffnung heil'gem Zeichen
Sammeln sich die friedevollen Streiter;
Was sie sehnend wünschen zu erreichen,
Rasch wächst es durch ihre Arbeit weiter.

Tausendjährig steh'n die festen Schranken
Von den Völkern feindlich aufgerichtet,
Doch die allerstärksten Mauern wanken,
Durch der Liebe heil'ge Macht vernichtet.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La espero

tradukita de Семен Вайнблат

En la mondon venis nova sento,
tra la mondo iras fortavoko;
Per flugiloj de facila vento
nun de loko flugu ĝi al lokon.

Ne al glavo sangon soifanta
ĝi la homan tiras familiion;
Al la mond' eterne militanta
ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l' espero
kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
per la sankta amo disbanditaj.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Надежда

tradukita de Семен Вайнблат

Над землею новым чувством веет,
И призыв разносится по свету.
Он на крыльях, словно легкий ветер,
Облетает быстро всю планету.

Не мечом - оплотом разрушенья -
Он сплотить мечтает все народы, -
Людям, утомившимся в сраженьях,
Обещает мир он и свободу.

Все, кто верит в счастье дней грядущих,
Собрались под мирные знамена.
Под звездой идеи всемогущей
Стали мы сильнее и сплоченней.

Стены недоверья вековые
Разобщили страны и народы,
Но сметет препятствия любые
Светлая любовь - сестра свободы.

...

...

...

Auf neutraler Sprache festem
Grunde
Wird die Menschheit künftig sich
verstehen,
Und die Völker, im Familienbun-
de,
Werden endlich sich als Brüder se-
hen.

Emsig wirkt die Arbeitsschar im
Frieden,
Bis der allerschönste Traum der
Erde
Durch des stete Schaffen, ohn'
Ermüden,
Einst zur segensvollen Wahrheit
werde.

*Traduko de la Esperanta poemo “La espero” de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Germanan de MARIE HANKEL (nask. Dippe, *1844-02-02 – †1929-12-15).*

Arg-377-891 (2008-09-20 10:02:40)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi germanigon de la kanto “La Espero” sur folio, kiun mi en 1999 ricevis de s-ano s-ro Anton Kronshage (Eulenweg 27, D-58322 Schwelm, Germanio). Indikita estis tie: Deutsche Übersetzung von Frau M. Hankel (= germana traduko de M. Hankel). Mi supozas, ke tiu estas la germana Esperanto-poetino Marie Hankel. Estas ja tre versajne, ke estas ŝi la verkinto; char ne estas konata iu alia germana esperantista poetino kun la familia nomo Hankel.

Sur neŭtrala lingva fun-
damento,
kompreneante unu la ali-
an,
La popoloj faros en kon-
sentoo
unu grandan rondon fa-
milian.

Nia diligenta kolegaro
en laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l' ho-
maro
por eterna ben' efekti-
viĝos.

Овладевши языком общенья,
Хорошо друг друга понимая,
Будут жить народы, без
сомненья,

Как семья единая земная.

Полные энергии и страсти
Не устанем яростно трудиться,
Чтоб мечта, которой нет
прекрасней,
Для людей смогла
осуществиться.

*Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Rusan de СЕМЕН ВАЙНБЛАТ (*1936-03-30).*

Arg-377-742 (2006-12-28 23:25:19)

*Traduko de la Esperanta poemo “La espero” de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Rusan de СЕМЕН ВАЙНБЛАТ (*1936-03-30).*

Arg-377-893 (2009-11-04 21:50:48)

Prenita el la retejo <http://miresperanto.narod.ru/tradukoj/zamenhof.htm>. La verkinto, s-ro Vajnblat, donis al mi en retletero de l' 24.04.2008 la permeson publikigi siajn esperantigojn de poemoj en mia retejo “www.poezio.net”.